

Davutoğlu'nun gidiş sebebi

Davutoğlu'nu bir kaşık suda boğdular. O boğulmanın bilinen çok sebebi var. Ahmet Bey'in sonunu getiren somut bir sebep de ben ekleyeyim. Yargıdaki kargaşayı anlamak ve durumu normalleştirmek için kollarını sıvayan başbakan, yargı camiasından ilgili insanlarla temas kurulmasını istedi. Bu görüşmelerden Saray'ın haberi yoktu. Pek gizli de yürütmüyordu Hoca bu toplantıları. Oysa Saray ahalisi bundan manalar çıkarmaya başlamıştı.

Nazif Apak'ın yorumu 6, 7 ve 8 'de

TR724

06 ŞUBAT 2017 PAZARTESİ

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 97

WWW.TR724.COM — @TR724COM

YOKLUK FONU

Bu 'üst akıl'dan her şey beklenir

Birkaç büyük bankanın açıkladığı fiktif kârların yüksek çıkması derinlerdeki mayınları görmenize mani olabilir. Geçen sene 412 şube kapatıldı, 4 bin 505 bankacı da işsiz kaldı. Para kazanacağı bir tezgâhı niye kapatsınlar! İşten çıkarılmaları 2016'nın son üç ayında hızlandı. Zira bankalar da önünü göremedi-

ği için tasarruf tedbirleri alıyor. Vatandaşa gelince... Parası olan dolardaki her düşüşü alım fırsatı olarak görmeye devam ediyor. 27 Ocak ile başlayan haftada 800 milyon dolar daha alındı. Bankalardaki döviz mevduatı 143 milyar doları aştı. Mütemediyen artış var. Eski günlerin geri gelmeyeceğinin herkes farkında.

Semih Ardıç'ın haber yorumu 2 ve 3'te

Sefer Can yazdı
İstikrar nimetleri

04

Ahmet Dönmez yazdı
Trump'ı eleştirince Erdoğan'ı da eleştirmiş sayılıyor muyuz?

09

Veysel Ayhan yazdı
Genç hayvanlar rahatsız!

12

Efe Yiğit'in dosyası
Futbolda tesadüfî şampiyonluk devri tarih oldu

18

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

© Fotoğraflar: AFP

Yokluk Fonu

Bankalar kredi musluğunu kısıp seçici hareket etmeye başlayınca hükümet, Kredi Garanti Fonu'na (KGF) Hazine'den 23 milyar TL ilave teminat desteği çıkardı. Teminatı gören bankalar, firmalara 250 milyar lira kredi tahsis edecekti. Teminatı zayıf firmalar Hazine'nin kefaleti ile borç alabilecekti. Firma, dolayısı ile kredi batsa bile ödemeyi Hazine yapacaktı.

Masadaki hesap kasadakine uymadı. Bankalar ile KGF arasında mutabakata varılamadığı gibi 'büyük yatırımcıların akıl hocası' Fitch hem Türkiye'nin hem de İş Bankası, Yapı Kredi Bankası, Garanti Bankası ve Vakıfbank gibi dört büyük bankanın notlarını düşürdü. Bankaların yeni dönemde ucuz ve bol kredi bulması deveye hendek atlatmaktan daha zor.

550 MİLYAR TL'Yİ BULMAK O KADAR KOLAY MI?

Bankalar şu ana kadar 1,7 trilyon liralık ticarî kredi kullandı. Bunun 1,4 trilyon lirası mevduattan, 300 milyar TL'sini yurt dışından karşılandı. Daha ziyade emeklilik fonlarından sağlanan yurt dışı krediler, Türkiye'nin 'yatırım yapılabilir ülke' notuna sahip olduğu günlerde alınmıştı. Şimdi bu not kaybedildi. Emeklilik fonları notu çöpe atılan bir ekonomiye kredi açmayacağına göre bankaların hükümetin beklentisine cevap vermesi mümkün değil. Hem 300 milyarlık eski baki-

yeyi kapatacaklar hem de 250 milyar TL ilave kredi getirecekler, öyle mi?

Mevduatın yüzde 130'u kadar krediye dönüştü. Dolayısıyla mevduattan böyle bir kaynak bulunamaz. Yurt dışından ucuz para getirme imkânı da kalmadığına göre Hazine kefaleti ile kredi bekleyenler için o kredi hiç gelmeyebilir. Hazine sadece kefil oluyor, nihayetinde parayı verecek olan banka.

İFLASA İMZA ATMAKTAN FARKI KALMAZ

Bankalardaki tablo maalesef tam takır kuru bakır... Bankalar elindeki kıt kaynağı kullanırmaya karar verse bile bu işletmeler için cazip olmayacaktır. Yüzde 15 ila yüzde 18 arasında değişen senelik maliyeti göze alacak kadar ciro artışı ve kârlılık yoksa bu şartlarda kredi almakla iflasa imza atmak arasında fark göremiyorum.

Hazine, yurt dışına çıkıp kredi bulabilirse 250 milyar olmasa bile 20-30 milyar liralık kredi piyasaya arz edilebilir. Bu kredinin gideceği adresler de bellidir. İkitelli Sanayi Sitesi'ndeki oto

Bankaların yeni dönemde ucuz ve bol kredi bulması deveye hendek atlatmaktan daha zor.

tamircisi ya da Kırşehir'deki esnaf lokantasına gelinceye kadar Hazine'ye gönderilen not kâğıtlarındaki malum firmalara yetmez o kredi.

3. Havalimanı, Yavuz Sultan Selim Köprüsü ve Osman Gazi Köprüsü gibi projeleri zaten kamu bankaları fonlamıştı. Şimdi bu firmalar hakkında endişe verici iddialar konuşuluyor ki bankalar aldıkları garanti ile her an Hazine'nin kapısına dayanabilir. Benzeri ihalelerin malî riski tamamen Hazine'nin üzerinde. Yandaşın firmaların batırdığı ve Hazine'nin ödemek mecburiyetinde kaldığı milyarlarca kredi, önümüzdeki günlerde en fazla konuşulacak başlıklardan biri olacak.

2001 KRİZİNDEN BETER OLUR

Türkiye'nin kredi notunun kırık hale gelmesinden sonra bankalar eskisi kadar cömert olmayacak. Zira açığı kapattıkları yurt dışı piyasaların Türkiye'ye bakışı değişti, kredi maliyetleri arttı. Firmaların batık riski ilave edildiğinde bankaların kredi musluğunu açması kolay değil. Hükümet aba altından BDDK sopasını gösterirse kerhen bu krediler verilir. Bankalar batan krediler yüzünden likidite (nakit) sıkıntısı ile karşı karşıya gelir ki o vakit 2001 krizindeki gibi onlarca banka, cenaze levazımatçısı TMSF'ye teslim edilir... Birkaç yakın firmayı iflas ettiği halde yüzdürmek üzere girilen o tünelden vatandaşın ödediği vergilerle bankaların zararları karşılanarak çıkılabilir. Neticede millî gelirin dörtte biri buharlaşır.

Yandaşın firmaların batırdığı ve Hazine'nin ödemek mecburiyetinde kaldığı milyarlarca kredi, önümüzdeki günlerde en fazla konuşulacak başlıklardan biri olacak.

İŞ BANKASI'NDAN VAZGEÇMİYORLAR

Yerli Pravda Sabah gazetesinde geçen hafta bir makale yayımlandı. Makalede Milli Piyango, Halkbank, Vakıflar Bankası ve Ziraat Bankası'nın yeni kurulan Türkiye Varlık Fonu'na devredileceği belirtiliyordu. İş Bankası da bu minvalde mercek altına alınmış. Reis-i Cumhuriyet Recep Tayyip Erdoğan'ın ekonomi müşaviri Yiğit Bulut 2016 başlarında İş Bankası'na el konulacağını söylemişti. O günden beri ne BDDK ne de savcılar Bankacılık Kanunu'na göre alenen suç olan bu sözlerin hesabını sormadı, sormadı. O defteri kapatmadı hükümet. CHP ile yine İş Bankası üzerinden hesaplaşabilirler.

Fona kaynak bulamayınca böyle bir formül düşünmüş olmalı. Vakıfbank'ın zaten TOKİ müteahhitlerine verdiği kredilerde batık oranının hayli yüksek olduğu biliniyor. Halkbank'ın ismi maalesef ABD'de yürütülen kara para soruşturmalarında geçiyor. Kim bilir, fona devir kararı ile bütün çetrefil meseleler kökünden halledilmiş olur!

Nitekim dün akşam saatlerinde medyaya Ziraat Bankası'nın, PTT'nin, BOTAS'ın, ETİ Maden'in, Çaykur'un ve TÜRKSAT'ın aralarında olduğu kamu şirketlerinin Varlık Fonu'na devredildiği, üstelik bu fonun yönetim kurulunda da Yiğit Bulut'un olduğu haberi düştü. Böylece hazine tamamen Saray'a bağlanmış oldu. Memlekette Yiğit Bulut'tan başka 'iktisatçı' bulamamış olmaları ise işin bir başka yönü...

412 ŞUBE KAPANDI, 4 BİN 505 BANKACI İŞSİZ

Birkaç büyük bankanın açıkladığı fiktif kârların yüksek çıkması derinlerdeki mayınları görmenize mani olabilir. Geçen sene 412 şube kapatıldı, 4 bin 505 bankacı da işsiz kaldı. Para kazanacağı bir tezgâhı niye kapatsınlar! İşten çıkarmalar 2016'nın son üç ayında hızlandı. Zira bankalar da önünü göremediği için tasarruf tedbirleri alıyor.

Vatandaşa gelince...Parası olan dolardaki her düşüşü alım fırsatı olarak görmeye devam ediyor. 27 Ocak ile başlayan haftada 800 milyon dolar daha alındı.

Bankalardaki döviz mevduatı 143 milyar doları aştı. Müttemadiyen artış var.

Eski günlerin geri gelmeyeceğinin herkes farkında.

Londra'daki Hintli Herif, Galip Öztürk, Sedat Peker, dolandırıcılıktan mahpus Fadıl Akgündüz ve ABD'de 75 sene hapis talebi ile hâkim karşısına çıkarılan Reza Zerrab'ın dışarıdaki adamlarından destek almayı düşünürlerse hiç şaşırımam.

Varlık Fonu'nun ilk günden Yokluk Fonu'na döndüren 'üst akıl'dan her şey beklenir.

SEFER CAN

SeferCan@Tr724.com

İstikrarın nimetleri

Türkiye'de rejimi değiştirecek referanduma giderken tarafların stratejisi netleşmeye başladı. AKP siyasi muhalefeti bloke edecek adımları her zamanki gibi başarıyla atıyor. Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın bir zamanlar 'yavru muhalefet' diye kızdırdığı MHP artık iktidarın bir parçası. Erdoğan olsa 'yavru AKP' derdi. Parti olarak çok konuşmaya gerek yok ama tabanın bu teslimiyetçi tavrı onaylamama ihtimali az değil. CHP ise önüne yumak atılmış kedi gibi günlerdir Osmanlı tartışması yapıyor. Erdoğan, Ana muhalefetin bu halini o klasik müstehzi gülüşüyle seyrediyor muhtemelen.

AKP, işsizlik, ekonomi ve güvenlik üzerinde duran bir konseptle kampanya yapacak. O konuların yumuşak karın olduğunu onlar da tespit etmiş demektir. Akıllı muhalefet, rakibinin zayıf noktalarına çalışır. CHP ise tersine AKP tabanını kemikleştirecek işler yapmaya devam ediyor. Anlaşıyor ki sandıktan 'hayır' çıkarsa, kurumsal değil toplumsal muhalefet başaracak. Yine de çıkmamış candan umut kesilmez. CHP, toplumun nabzını yakalayabilir. Bunu, vatandaş mesajlarına karşı alıcıları açık vekiller yapabilir. Lakin CHP hantal bir gemi, manevra yaptırmakta

zorlanırlar. İktidar HDP için ise kolayını buldu. Biraz öne çıkanı tutuklayıveriyorlar, iş bitiyor.

AKP 15 yıldır tek başına yönettiği ülkede, işsizlik, güvenlik ve ekonomiyi nasıl sorun olmaktan çıkaracağını anlatırken zorlanmayacak. Çünkü terör, Genelkurmay başkanırken kendini Antalya'da tapu kadastro Müdürü sanan Kenan Evren döneminin eseri! Ekonomiyi İsmet İnönü batırdı! İşsizlik ise Tansu Çiller'in bıraktığı miras! AKP çok başlılık ve istikrarsızlığı ortadan kaldırarak bu sorunları çözecek! Fıkra gibi ama Binali Yıldırım 'çift başlılığı ortadan kaldırmak istediklerini' açıkladı. Biz de onlara yardımcı olalım; tek başlı ve istikrarlı yönetimin nimetlerini sayalım, bakarsınız kampanyada kullanırlar.

Tek başlı ve istikrarlı bir dış politikada manevra kabiliyetiniz acccayıp artıyor. İstedğin zaman 'kardeşim Esad' istediğin zaman 'katil Eset' diyebiliyorsun.

İSTİKRAR EN ÇOK DIŞ POLİTİKADA İŞE YARIYOR!

Tek başlı ve istikrarlı bir dış politikada manevra kabiliyetiniz acccayip artıyor. İstedğin zaman ‘kardeşim Esad’ istediğin zaman ‘katil Eset’ diyebiliyorsun. İngiltere’yi Kıbrıs’tan 10 bin askerle çıkarma yapıp 15 Temmuz’da ülkeyi işgal etmek için pusuda beklemekle suçlayabiliyorsun. İki gün sonra aynı İngiltere’nin savaş uçağı projesini finanse etmek için 100 milyon Pound verebiliyorsun.

Ankara bombasını Erdoğan’ın Azerbeycan gezisini sabote etmek için Rusya’nın patlattığını ileri sürüp ‘Putin’in parmak izi’ manşeti arttırabiliyorsunuz. Çok geçmeden Putin bölgedeki abiniz oluyor, Halep’te teröristlere birlikte operasyon yapıyorsunuz!

Aynı salonda bir yıl önce çekilen fotoğrafın altına “Birinci Dünya Savaşı’ndaki müttefikimiz Almanya ile birlikte o günkü düşmanımız bugün de terörle mücadeleye destek vermeyen İngiltere ve Rusya’ya mesaj” diye yazıyorsunuz. Bugün tıpatıp benzeyen karenin altına tam tersini iddia ettiğinizde ‘bi dakika ya bizimle alay mı ediyorsunuz?’ diye soran olmuyor.

İÇ POLİTİKADA HER KAPIYI AÇAN ANAHTAR

İstikrarlı ve çok başlılıktan kurtulmuş bir ülkede iç politika da çok kolay ve verimli hale geliyor. Oy avcılığı yapmak adına önce Kürt milliyetçisi HDP ile koalisyon kurabiliyorsun. Vekilleri postacı gibi kullanıp Abdullah Öcalan’la Kandil’deki örgütü arasında mektup taşıtabiliyorsun. ‘Seni Başkan yaptırmayacağız’ diye yan çizerlerse masayı devirip hepsini örgüte yardımdan tutuklayabiliyorsun. Ardından tam ters istikamete dönüp Türk milliyetçisi partiyle kol kola girebiliyorsun. Kimsenin tutarlılık sorgulamasına kalkışmasına izin vermiyorsun.

Yüzde 50 oy alıp seçim kazanmış bir başbakanı devirmen bir haftayı bulmuyor. Seçilmiş sınıf başkanını değiştiren işiteceğin itirazların binde biri bile çıkmıyor. “Ahmet (Davutoğlu) sen kalk, Binali (Yıldırım) sen otur” diyorsun, iş bitiyor. Başbakan görevden almak bakkaldan yumurta almaktan daha kolay oluyor. İçişleri bakanı için birkaç dakika yetiyor. ‘Abrakadabra püf’, adam yok oluyor; kendisinden bir daha haber alınmıyor.

İSTİKRAR EN ÇOK EKONOMİYE YARIYOR

Ekonomide tek başlı yönetim mucizevi sonuçlar veriyor. Milli geliri bir gecede yüzde 30 arttırabiliyorsunuz. İstatistik Kurumuna emir veriyorsunuz parametreleri değiştiriyorlar; hoop oldu da bitti maşallah! İstikrarlı ülkelerde Merkez Bankası muadillerine fark atıyor. Mesela faizi arttırmadan yükseltebiliyor. Gizli devalüasyon yapıyor ve bunu halka onları mutlu edecek şekilde sunabiliyorsunuz.

İstikrar ve tek başlı yönetimin faydaları saymakla bitmiyor. Sanki marifetmiş gibi kötü haberleri vermeye kalkan gazeteleri, televizyonları kapatıp halkın uykusunun bölünmesine engel olabiliyorsunuz. Binlerce özel okula el koyup devletin derslik ihtiyacını karşılayabilirsiniz. Açılışına bakanlar ve başbakanla birlikte katıldığınız bankaya para yatıranları tutuklatıp iddianamesiz altı ay hapiste tutabilirsiniz. İçinde suç geçmeyen iddianamelerle gazetecileri yargılayıp aynı kişiye birbirine taban tabana zit iki suçlamayı da yöneltebilirsiniz.

Ne diyorsunuz! Zaten var mı bunlar! O halde şimdi yapamadığı neyi yaparak Erdoğan, işsizliği, ekonomik çöküşü ve terörü durduracak? Yoksa zaten yapabildikleri mi asıl sorun? İyi düşünün son kez soruluyor, bir daha bu imkanı da bulamayabilirsiniz!

Ankara bombasını Rusya’nın patlattığını ileri sürüp ‘Putin’in parmak izi’ manşeti arttırabiliyorsunuz. Çok geçmeden Putin bölgedeki abiniz oluyor, Halep’te teröristlere birlikte operasyon yapıyorsunuz!

Yargı işleri fişci üstünde oturuyor

NAZİF APAK

NazifApak@Tr724.com

Yargıda işler karışık bir kaosa dönüşünce kendine verilen başbakanlık rolünü gerçek sanan Davutoğlu görüşmeler yapmaya başladı. O sanıyordu ki delik deşik edilmesine rağmen anayasa hala yürürlükte ve başbakanın görev çerçevesi orada yazılı olduğu gibi. Hâlbuki anayasa çoktan ayaklar altına alınarak suç islenmiş, yasalar bir adamın oyuncağı haline getirilmişti. ‘Şeffaflık’ konusunu gündeme getirmesi, 17 Aralık sanığı bakanlara Meclis’te sahip çıkmayıp hukuken aklanmasını istemesi Davutoğlu’nun siyasi kariyerini sona erdirdi. Tepeden bakan biri “Bu kendini ne sanıyor!” diye kükrediğinde siyasi arenadaki yok etme geleneği devreye girmiş, organlar yağlanmaya başlamıştı bile. Çok okuduğuna, çok düşündüğüne, çok hak ettiğine inanan Ahmet Hoca dönen çarkın farkına varamadı.

Davutoğlu’nu bir kaşık suda boğdular. O boğulmanın bilinen çok sebebi var. Ahmet Bey’in sonunu getiren somut bir sebep de ben ekleyeyim. Yargıdaki kargaşayı anlamak ve durumu normalleştirmek için kollarını sıvayan başbakan, yargı camiasından ilgili insanlarla temas kurulmasını istedi. Bu görüşmelerden Saray’ın haberi yoktu. Pek gizli de yürütmüyordu Hoca bu toplantıları. Oysa Saray ahalisi bundan manalar çıkarmaya başlamıştı.

Çok kritik bir görüşme yaptı dönemin başbakanı. Eski adalet bakanlarından birini davet etti. Bakan beyin yargı dünyasına hâkimiyetini çok iyi biliyordu. Gerçekten de duruma çok hâkim olan o bakan koyu bir AKP’li olarak endişelerini dile getirdi ve yaklaşan tehlikeyi başbakan Davutoğlu’na anlattı. Tek tek isim vererek ve rakam belirterek bilgi veren eski bakana göre hükümet ateşle oynuyordu; çünkü yargıda partiye destek verecek insan sayısı çok kısıtlıydı. Üstelik teklif edilen yol haritasını takip etmek, savcılar ve hâkimler için suç işlemek anlamına geliyordu.

Bu görüşmeyi her iki taraf da etraflıyla paylaştı. Bu nedenle Başkent gazetecileri o görüşmeye hâkim fakat bunu bu kadar açık yazacak bir medya kalmadı.

YARGI KİMLERE EMANET EDİLMİŞ BÖYLE?

Neyse. Biz dönelim olay yerine. Davutoğlu anahtarın AKP düşmanı (hatta bütün muhafazakâr kitle düşmanı) bir kadroya teslim ediliyor olması karşısında şoke oldu. Ne diyeceğini bilemiyordu.

Anlatılanlara göre sarayın arzusu doğrultusunda yargıda yapılacak ittifakın omurgası aşırı ulusalcı kitlelerle dayanıyordu. O destek yetmediği için meslekî açıdan sabıkalı ve eyyamcı kişilerden yardım istenmişti. Kendisi de Cemaat'ten haz almayan eski bakana göre eldeki ittifak koyu bir AKP düşmanıydı aynı zamanda. İsim isim, HSYK'yı analiz etti örneğin. Bahçeli'nin konuşma metnini yazan ve bütün İslamî kitlelere nefret besleyen birine nasıl bu kadar yetki verildiğini, benzer durumun mezhepçi birisi için de geçerli olduğunu, Perinçek'in emrine amade birilerine nasıl olup da bu kadar güvenildiğini sordu Başbakan'a.

Davutoğlu şaşkına dönmüştü. Kendisine böyle bilgi verilmediğini, durumun tam da istedikleri gibi gittiğini, umutlu yaklaşımların parti çatısında sıkça ifade edildiğini söyledi. Eski bakan kritik noktalara atanan kişilerin ideolojik kimliklerini ve yaklaşımlarını anlattıkça beti benzi atmıştı 'Hoca'nın. Manzara bu ise Cemaate karşı yargı yoluyla savaş açmaktan daha feci bir durum vardı ortada. Türkiye resmen uçuruma sürükleniyor, insan hakları ihlallerinin artacağı, kapalı rejime davetiye çıkarılacağı bir yörüngeye giriyordu. Davutoğlu bu durumun Türkiye için tehlike oluşturduğunu, bir yolunun bulunup daha güvenli bir kadrolaşma yapılması gerek-

tiğini düşünüyordu. Oysa bu konuyu kurcalaması yargıdaki o ittifakı bizzat kuranları rahatsız edecekti. Davutoğlu döneminin bitmesine böyle karar verildi...

ONLAR İÇİN ÖZGÜRLÜKÇÜLÜĞÜN ÖNEMİ YOK

Yargıdaki ittifak sahiplerinin gözünde Türkiye'nin demokratik kazanımlarının ve özgürlükçü yürüyüşün hiçbir anlamı yoktu. Zaten AB düşmanı ve Batı karşıtı idiler. Üstelik Cemaat'i yok etmeye kilitlenmişlerdi. Daha doğrusu, projenin asıl sahipleri onlara bu görevi vermişti. Perinçek'çi ekibin kucağına düşmüştü AKP. İktidar yürütücüleri kendi kuyularını kazdığını, ittifak ettikleri kitlelerin zamanı gelince kendilerine nasıl bir sürpriz yapacağını az buçuk kestiriyordu.

Altlarının zamanla oyulduğunu/oyulacağını düşünen Saray ahali panik ve korkuyla olaya yaklaşmış bir emniyet sibopu üzerine çalıştı. AKP kimliği ile bilinen avukatları tez elden savcı ve hâkim yapacak, onları ittifakla çalışmaya ikna edecekti. Bu ilk adımdı. Cemaat'i hedef alan yıkıcı yargı darbesi sırasında Ergenekoncu, Perinçek'çi, ulusalcı, mezhepçi, eyyamcı diye bilinen kişilere karşı makam mevki dağıtılacak; o evre geçildikten sonra yargı içindeki ittifakın

'Şeffaflık' konusunu gündeme getirmesi, 17 Aralık sanığı bakanlara Meclis'te sahip çıkmayıp hukuken aklanmasını istemesi Davutoğlu'nun siyasi kariyerini sona erdirdi.

parti dışındaki unsurlarına operasyon çekilecekti. Hükümet içinde yargının nabzını tutan ve ateşle oynadığını bilen herkese “Endişeye gerek yok, şimdilik zaman kazanıyoruz. Önce Cemaat’i bitirelim. Bu arada avukatlıktan gelme, parti referansı ile işe alınmış kişiler önemli yerlere yerleşsin. Sonrasında ittifak ettiğimiz o adamları tasfiye etme süreci de başlayacak” dendi.

Şimdi alınan mesafe bu gizli planın uygulama safhaları. Hesaplayamadıkları bir nokta var yalnız: Cemaat’i yıkma amacı doğrultusunda AKP ile ittifak kuran kitle kendileri hakkında nasıl bir plan yapıldığını (önemli bir oranda) biliyor ve fırsat kolluyor.

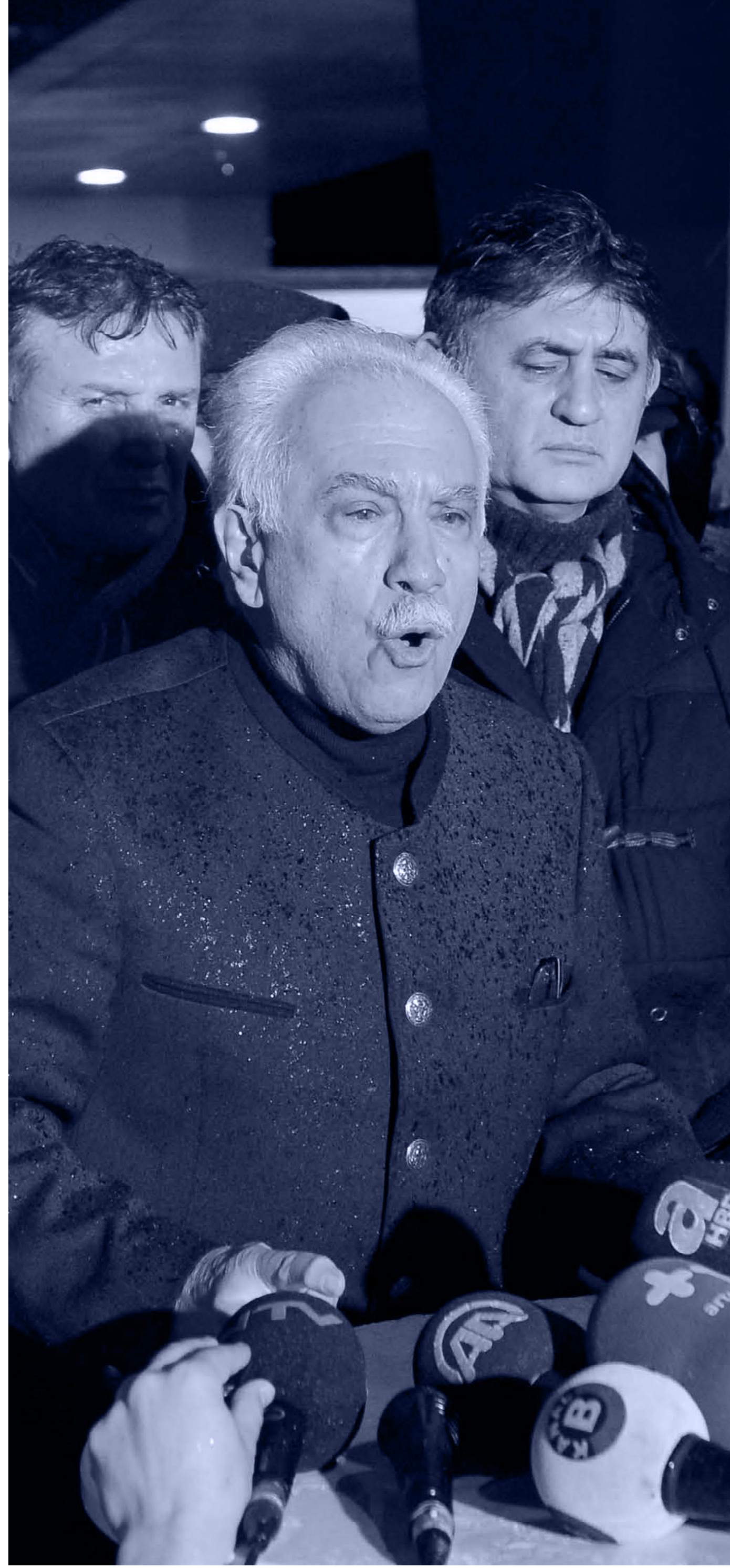
O KOMİK İDDİANAMELERİN SEBEBİ

Adalet dağıtması gerekirken bir adama ve partisine mahpus hale getirilmiş yargının içine düşürüldüğü durum bu. Tutuklanan hâkim ve savcılar üzerinden yargı mensuplarına korkunç bir baskı yapılıyor; çünkü o baskıyı yapanlar kendilerine karşı bir dava açılmasından korkuyor. Suçları çok. 15 Temmuz’daki önceden planlanmış tuzaklanmış darbe iktidarın elini daha da güçlendirdi ve yargı üzerindeki baskıları hat safhaya çıkardı; ama yine de yargı iğneli fıçı üzerinde oturuyor. Gruplaşmalar, ötelenmiş hesaplaşmalar başkanlık referandumu ile zapt edilemez bir noktaya sürüklüyor yargı mensuplarını.

Saray baskısının yargıyı oyuncak haline getirdiğini anlamak için iddianamelere bakmak bile yeterli. Elinde yeterli kadro olmadığından avukatları boyacı küpüne sokar gibi bir kısa süreçten geçirip hâkim savcı yapanlar, adliyeyi parti binasına çevirdi. ‘Ölümüne reisçi’ hâkim ve savcılarının gözünde ne anayasanın kıymet-i harbiyesi var, ne yasaların. Onlar muhalif herkesi hapse tıkmak için çırpındıkça çırpınıyor. Ne var ki hukuk bilgileri (büyük çoğunluk bakımından) iddianame yazmaya bile yeterli değil. Ve ilk defa iddianameler adliye dışındaki kişiler tarafından yazılıp savcılarının eline tutuşturuluyor.

Bari bu evrak-ı perişanı yazanlar hukuktan anlasa. AK trolleri anımsatan çılgın fikirlerin (!) iddianamelerde yer bulması hem acemi hukukçuların alelacele bir makama yamanmasından kaynaklanıyor hem de dışarıdan aldıkları yardım (!) onları bu kısır döngüye hapsediyor. Son medya iddianamesi de -tıpkı öncekiler gibi- ilerde ibret için okutulacak trajikomik ay-

rıntılar barındırıyor. Tweet atmaktan, alenen gazetecilik yapmaya kadar her şeyin bir suçmuş gibi lanse edildiği bu saçmalıklar elbet bir gün didik didik edilecek ve adaletin nasıl ayaklar altına alındığı gözler önüne serilecek. İşte o zaman yargıda ne fırıldakların döndüğü daha net görünecek.

Perinçek’çi ekibin kucağına düşmüştü AKP. İktidar yürütücüleri kendi kuyularını kazdığını, ittifak ettikleri kitlelerin zamanı gelince kendilerine nasıl bir sürpriz yapacağını az buçuk kestiriyordu.

AHMET DÖNMEZ

TRUMP'I eleştirince

ERDOĞAN'I da eleştirmiş

sayılıyor muyuz?

15 Temmuz askeri darbe girişimi nedeniyle uzun süredir sahalardan uzak kalan Abdullah Gül, Ahmet Davutoğlu, Bülent Arınç üçlüsü, epey vakit sonra ortak bir tavırla yeniden "tribünlerin" karşısına çıktı. Birer gün arayla yaptıkları açıklamalarla demokrasi, insan hakları, kendi halkını ötekileştirme, bir topluluğun kolektif şekilde şeytanlaştırılması ve diktatörlük eleştirileri getirdiler.

Hayır, konu Türkiye; muhatapları da Erdoğan değil. Onunla ilgili bir rahatsızlıkları yok. Ya da en azından biz bilmiyoruz; ses çıkarmadıkları için. Uyarılarının hedefi ABD Başkanı Donald Trump. 7 Müslüman ülkenin vatandaşlarına ABD'ye giriş yasağı getiren ka-

rarnameye tepkililer.

Erdoğan ve yandaşları Trump'a tek kelime edemezken onların itirazları belki kıymetli görülebilir. Ancak kendi ülkelerinde Trump Amerika'sı ile kıyası asla kabil olmayan bunca insan hakları ihlali, demokrasi ve hukuk katliamı, kolektif suç üretimi, bir topluluğun ötekileştirilmesi ve şeytanlaştırılması, muhalefetin kriminalize edilmesi, diktatörlük almış başını giderken onların okyanus ötesine ders vermesi ne derece kıymetli olabilir? Erdoğan'a ses çıkaramayıp Trump'a ayar vermek işin kolayına kaçmak değil de nedir? Tabii siyaseti azıcık bilenler için ortada sadece 'popülizm' ile izah edilemeyecek bir durum var. Aslında onlarınki, "Trump'ım sana söylüyorum, Erdoğan'ım sen anla" yakla-

şımı. Her zamanki gibi açıktan tavır alamayıp dolaylı yoldan demokrasi kahramanlığına soyunma... Zira “Ulan hepiniz oradaydınız be!” denilse verecek cevabı olmayanlardır onlar. Hal böyle iken Trump’ı eleştirince Erdoğan’ı da eleştirmiş sayılıyorlar mı, bilmiyorum.

TRUMP’A CESUR; ERDOĞAN’A SESSİZ

11. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, bugünkü hukuksuzluklar ve diktatörleşmede payı olan bir isim. İçindeki Anayasa’ya aykırılıkları tek tek ilan etmesine rağmen HSYK’yı hükümetin emrine veren tasarımı Şubat 2014’te onaylamıştı. Onun gibi internet yasakları ve MİT kanununda da ‘noter’ vazifesi görmüştü. Kendi seçim bölgesi Kayseri’deki hukuksuzluklara dahi ses çıkaramamış, yıllardır tanıdığı Boydak’lar tutuklanıp mallarının üzerine çökülürken izlemekle yetinmişti. Hakını yemeyelim, biteviye sürüp giden bütün hukuk ve demokrasi katliamlarını en yakından izleyen o.

Fakat Trump’a ‘popülizm’ eleştirisi getirip demokrasi dersi verirken pek cesur Sayın Gül. 2 Şubat’ta şahsi twitter hesabından, “Seçim kampanyaları sırasında retorik temelde bir popülizm normal karşılanabilir ve tolere edilebilir #MuslimBan. Ancak, Makamı üstlenmenin bedeli sorumlu bir şekilde ve ferasetle hareket etmektir. Aksi takdirde, bir yandan ülkenin itibar kaybına yol açarken diğer yandan insanları acıya ve yıkıma sürüklersiniz. ABD, son Başkanlık kararlarıyla sadece kendi mirasını görmezden gelmekle kalmıyor; aynı zamanda demokrasi, insan hakları ve serbest ticaret gibi kendi öz değerlerini de yok sayıyor.” şeklinde me-

sajlar paylaştı.

HÂLBUKİ BERABER DIŞLAYIP BERABER ŞEY-TANLAŞTIRMIŞLARDI

Eski başbakan Ahmet Davutoğlu da ondan geri kalmadı. 3 Şubat’ta Al Jazeera Arapça’da yayımlanan makalesinde Trump’a verdi ve riştirdi. “Kapsayıcılık yerine dışlayıcılık”

Kendi ülkelerinde Trump Amerika’sı ile kıyası asla kabil olmayan bunca insan hakları ihlali, demokrasi ve hukuk katliamı, kolektif suç üretimi, bir topluluğun ötekileştirilmesi ve şeytanlaştırılması, muhalefetin kriminalize edilmesi, diktatörleşme almış başını giderken onların okyanus ötesine ders vermesi ne derece kıymetli olabilir?

eleştirisi getirdi sözgelimi. Kendi vatandaşlarına böylesine dışlayıcı politikalar uygulamaması gerektiğini vurguladı. Bu tutumun IŞİD’in ekmeğine yağ sürdüğünü savundu. Hitler ve soykırım göndermelerinde bile bu-

lundu. “Başkan Trump’ın Müslümanlara konulan yasağı imzaladığı günün Holokost’u Anma Günü’ne denk gelmesi de tarihin bir ironisi.” dedi. Bir de ABD Başkanı’na, “Kolektif suç üretme!”, “Şeytanlaştırma!”, “Ötekileştirme!”, “Kutuplaştırma!”, “Kapsayıcı ol, insanlık onuruna saygı ve insan hakları ile özgürlüklerine bağlı kal!”, “Korkuyu asla politik kazanımların için araç olarak kullanma!” şeklinde uyarıları vardı ki hakikaten uygulanmamak elde değil. Trump’ın, Avrupa’nın entegrasyonu projesini küçümsemediği ve NATO’nun önemini azımsadığı yönündeki ikazları da az şey değildi tabii.

TRUMP’IN ÜSTÜ KAPATILSA, DAVUTOĞLU GÖZALTINA ALINIR

Hani bu bir paragraf sorusu olsa ve Trump’ın üstü kapatılıp “Davutoğlu, yukarıdaki cümleleri aşağıdaki liderlerden hangisi için sarf etmiş olabilir?” diye sorulsa, herhalde Cumhurbaşkanı Erdoğan’a hakareten anında gözaltına alınırdı. Ama cevap o değil. Daha doğrusu Davutoğlu’nun cevabı değil. Niye değil? Çünkü kapsamak yerine beraber dışlamışlardı. IŞİD’in ekmeğine beraber yağ sürmüşlerdi. Beraber kolektif suç üretmiş, beraber şeytanlaştırmış, beraber ötekileştirmişlerdi. Kaç Holokost gününe denk gelen kaç ironik karara beraber imza atmışlardı. Beraber yürümüş bu yollarda, beraber ıslanmışlardı.

Eski Başbakan Yardımcısı ve Hükümet Sözcüsü Bülent Arınç da bir gün sonra sahne aldı. Yazılı bir açıklama yapan Arınç, şöyle dedi: “ABD’de imzalanan başkanlık kararnamesi ile bazı Müslüman ülkelerin vatandaşlarına uygulanan dışlayıcı tutum, 2017 dünya-

sının insani değerleriyle telif edilemeyecek kadar çağ dışı ve kınanmayı hak etmektedir. Bir dine, ırka ya da diğer insani değerlere karşı yok sayıcı, dışlayıcı, ötekileştirici söylem ve eylemler, tarihi boyunca insanlığın hiçbir meselesini halletmemiş; aksine, daha derin yaralar açmıştır.

Varlığını ve marka değerini ‘Özgürlükler Ülkesi’ olmasına borçlu bir ülkenin idarecilerinden beklenen; diktatöryal yönetimlerde olduğu gibi insanlık dışı, baskıcı, yasakçı, ayrıştırıcı, dışlayıcı ve yok sayıcı bir yönetim değil; idare ettikleri devletin temel de-

ğerlerine uygun düşecek, özgürlükçü ve adil bir yönetim sergilemektir. Zira şu an insanlığın en muhtaç olduğu şeyler barış ve huzur...”

TÜRKİYE’DEKİ İNSANLIK AYIPLARINI KINAYABİLİYOR MUSUNUZ?

Peki, Sayın Arınç, 2017 Türkiye’inde kınanmayı hak edip de bir türlü kınayamadığınız kaç tane çağ dışı insanlık ayıbı cereyan ediyor dersiniz her an? “Hala parçası olmakla iftihar ettiğiniz” siyasi iktidarın hemen her gün imza attığı

‘insani değerleri yok sayıcı, dışlayıcı, ötekileştirici söylem ve eylemlerinin’ farkında mısınız? ‘İnsanlık dışı, baskıcı, yasakçı, ayrıştırıcı, dışlayıcı ve yok sayıcı’ diktatöryal yönetimlere karşı biz Türklere ne tavsiyeniz olur acaba? Gerçi sizden iyi bilemeyiz, ‘siyasetçi oy ütmekle meşguldür’, ama yine de belki bizim siyasetçilerimize de bir çift lafınız olabilir. Ne de olsa belli bir özgül ağırlığınız var. Tabii ‘zat-ı âlilerinin güçlü liderliği, cesareti ve kahramanlığı’ dışında ona söyleyebilecek bir sözünüz varsa.

Hani bu bir paragraf sorusu olsa ve Trump’ın üstü kapatılıp “Davutoğlu, yukarıdaki cümleleri aşağıdaki liderlerden hangisi için sarf etmiş olabilir?” diye sorulsa, herhalde Cumhurbaşkanı Erdoğan’a hakareten anında gözaltına alınırdı.

GENÇ HAYVANLAR RAHATSIZ!

Yönetim şekli Kuzey Kore'ye, sosyal hayat Suriye ve Irak'a dönen Türkiye'nin haline insanlar duyarsız kalınca dertlenmek hayvanlara kalmıştı. Kalan son ormanda büyük bir ağacın altında toplanmış memleket meselelerini konuşuyorlardı. Sürpriz konuk Hz. Süleyman zamanından beri bir nevi âkil kuş olan Hüdüh'dü. Yukarıda tünemiş toplantıyı izliyordu.

Aslan:

-Arkadaş ne olacak bu insanların hali?

Köpek:

-Bunlar iflah olmaz kralım ben kendi derdimdeyim. Bu ara herkesin ağzına düştüm. Tarihte hiç bu kadar anılmadım. Diyeceksiniz ne var bunda? Öyle değil. Biri insanların kanunlarını mı katletti, hem benim adımla yapana öfke kusuyorlar. Biri masum insanları aylarca sorgusuz sualsiz tutukladı mı, hemen benim ismim. Yeter arkadaş!

Aslan:

-Ama buraya kendi dertlerimizi konuşmaya gelmedik, insanları konuşacağız.

PİTBULL'DAN AHLAK ÖĞRETMENİ

Köpek:

-Onlar için de üzülüyorum ve içim yanıyor kralım. Soyum yaratıldığı günden bu yana hiçbirimiz böyle 'insanlık'lar yapmadık! Daha dün bir insan hâkim hamile kadını yatağına kelepçeledi. Başına jandarma dikti. Bir başkası beş küçük çocuğu annesinden ayırıp zindana attı. Bir başka sütü bozuk yargıç 'Kızdırmayın beni bebeği de

VEYSEL AYHAN

VeyselAyhan@Tr724.com | @veyhann

tutuklarım' dedi. Şimdi kim köpek?

Köpek duraksadı sonra devam etti:

-Şahsen ben köpekler âlemi adına bu pespayeliklerden utanıyorum. Benim soyumda var mı böyle bir şey yapan. Hatta en öfkeli pitbull kardeşim bile bu insansılara ahlak öğretmeni olabilir.

Aslan:

-Hep derim. Çiğ süt içmiş o kadar çok ki! Bizde bile var. Aha bu maymun!

Ağacın dalına kuyruğundan asılmış nazlı nazlı sallanan Maymun, Aslan'ın lafını duyunca az daha kafa üstü çakılıyordu. Kuyruğu ile zor dengeledi:

-Kralım yani insanlara biraz empati yapınca karakterimiz mi bozuldu?

-Tabii Maymun kardeş alınma ama senin de sü-tün bozuk. Bu 'insan' kılıklılıarı çok taklit ediyorsun.

Maymun:

-Tövbe tövbe yanlış anladınız. Benim sütüm gayet ak hatta aksütlüyüm. Bunu insanlarda arayın. Bak yardım derneği faaliyetine, burs vermeye, kermes yapmaya 'terör' diyen canlılar gördünüz. Şimdi ona maymun diyebilir miyiz? Diyemeyiz. Goril diyebilir miyiz? Diyemeyiz. Hepimize hakaret. Birader, maymunlar tarihi böyle mukallitlikler görmedi.

SARIĞINI PASPAS YAPAN FÂKİH

Köpek atıldı: Ya ben hep içlerindeyim. Ne tuhafıklar gördüm. Bi o mu? Adam okumuş, din kitapları yazmış. Her neyse fakihmiş falan. Yaranayım diye sarığını Saray'a yol yapmış. Hırsızlarla kol kola. 'Hırsızlık yolsuzluk değildir' diyor. Saray zeval görmesin diye bir kısım insanları yok edebilirsiniz, diyor.

Aslan:

-Halla halla! Bre mendebur!

-Evet, kralım, müftü öyle de peşindekiler farklı mı? Daha dün gördüm. Yüzlerce örneği var da bunu dün gördüm. Adamcağızın helal mülküne çökmüşler. Poz veriyor başı kapalı iki ka-

dın. Çalıntı koltuklara kurulmuş halde. Tabi başı örtünce hırsızlık caiz oluyor.

Maymun sallantı halinde:

- Bana bakmayın ya! Bunların hepsi sapıt-tı. Benden beter zıplıyor hopluyorlar. Akıllı biri kalmadı. Kimi kedi ama kükrüyor, kimi sığa ama kişiyor. Birader hangimiz böyle komiğiz ya! Hele yalan hele yalan! Ya gerçekten hayvanlar âleminde böyle yalancılar yok ya! Adam beş yıldır olmayan Türk uçağıyla seçim kazanıyor!

Yukarıda tünemiş sessizce dinleyen Kartal dayanamadı:

-Bunlar dini de bitirdi. 'Yemişim manevi değerlerini!'

Aslan:

-Yahu şimdi insanlara kızarken adil olun. Bu insanların hepsi aynı değil. İyileri de var. İnsan türü deyince ayıp oluyor. Genellemeyelim. Hemen karar vermeyin. Atın iyisi pazarda, insanın iyisi mezarda belli olur.

Zübüğün biri gazetecileri tutuklamak için iddianame yazmış.

200 sayfada tek suç isnadı yok.

345 defa 'tweet' örneği vermiş.

200 defa suç diye 'retweet yaptı' demiş.

TWEET NE LAN!

Tilki dayanamadı:

-Yok yok hepsi öyle ya! Bana kurnaz der bu insanlar. Bazı zübükler müdür, vali olacağım diye yapmadıkları soytarılık yok. Sinek, pekmezciyi tanır. Şimdi bu masum maymun kardeşim onların yanında melek ya!

Aslan:

-Ülke iyice dibe vurdu. Daha dibi var mı diye eşeliyor seninki! Zübüğün biri gazetecileri tutuklamak için iddianame yazmış. Uykumdan feragat ettim okudum. 200 sayfada tek suç is-

nadı yok. 345 defa **'tweet'** örneği vermiş. 200 defa suç diye **'retweet yaptı'** demiş. Tweet atmakla suç icat etmiş. Yahu tweet suçsa besledikleri 6,000 kişilik trol ordusunun attığı ne? Ya üşütük başgan?

Öküz, yanındaki Sığır'ın kulağına eğildi:

-Tweet ne la?

Sığır:

-Yani kuş dili gibi bir şey. İnsan cinsleri birer dala tüneyip birbirlerine laf yetiştiriyor, kapak çalışması yapıyor.

Öküz anlamadı ama:

-Haa anladım anladım!

Köpek:

- Vay insan vay! Bu savcı hiç utanmamış mı?

Tilki:

-Peki, hâkimler ne yapmış? Gidip suratına tükürmüşler mi?

Aslan:

-Hayır! Kabul etmiş, sessizce bakışmışlar. Bu insan taifesinin en cibilliyetsizleri yargıçlarmış demek.

Köpek atıldı:

-Bana **'genelleme yapma'** dedin ama sen genelleme yapıyorsun Kralım! İyi yargıçlar da vardır.

Aslan:

-Evet haklısın. Hepsi değil ama iyiler kodeste.

Koyun:

-Ben de çok dertliyim. Köpek kardeş kadar olmasam da bu ara sıklıkla anılıyorum. Menfaatini düşündüğü için yapılan hukuksuzluklara seyirci kalanlara, ne kadar **'dilsiz şeytan'** varsa hepsine **'koyun gibi'** diyorlar.

Allah beni yaratırken yapacağım işleri belirlemiş. Hepsini eksiksiz yaparım. Ne arkadaşımı satarım, ne işimi aksatırım.

YALANLARI AYIKLASAN GERİYE SÖZ KALMAZ

Mesela dün seyrettim. Adam yine çıkmış ko-

nuşuyor. İnsanlar ne olduğunu bile anlamadıkları halde hep beraber **'Hayır'** veya **'Evet'** diyor. Hatta bunu bile beceremeyip karıştırıyorlar. Biz öyle miyiz? Yani bu insan soyunun yaptıklarıyla soyumuz lekeleniyor. Hele yalan hele yalan! Bütün eşeklikler bize fatura ediliyor!

Önce eşeğin sırtındaki sinekler sıçradı. Sonra dalmış, başka âlemlerde dolaşan eşek başını kaldırdı, kulaklarını dikti:

- Evet, evet, ne oldu biri bi şey mi dedi? **(Kimse umursamadı.)**

Köpek, aslana döndü:

- İtin olayım sen de kralısın ama tek bir yalanını görmedim! Ama mevkidaşların bir konuşuyor ki... Yalanlarını ayıklasan geriye harf kalmaz.

Aslan:

-Bu insan soyunun sonu geldi. Şerefsizler tanıdığı komşusunu ihbar ediyormuş. Dede torununu sokağa atıyormuş. Nasıl diyordu bir insan şairi: **"Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta; Dişsiz mi bir insan, onu kardeşleri yedi..."** Tam böyle oldular.

Koyun:

-Evet evet. Hem birbirlerini yerler sonra da koyun falan derler. Söyleyin Allah aşkına hangi koyun cinsinde böyle duyarsızlık var? Ben ce bu insanlar birbirlerini bizim adımızla anaçığına örnekleri kendilerinden bulsunlar:

SENİ GİDİ YEZİT, VAY NEMRUT VAY!

Aslan:

-Doğru ama ne desinler?

Koyun:

-Mesela **'Hitler'lik etme'**, **'Vay Haccac Vay'** desinler. **'Seni gidi Yezid'**, **'Bak gördün mü Nemrut'u'**, **'Şerefsiz İbni Sebe'**, **'Haysiyetsiz İbni Selül'**... gibi.

Aslan:

-Evet güzel. Bizi pisliklerine bulaştırmasınlar. Yok, arkadaş yok bizde böyle insan!

Daltonların amansız belalısı Red Kit'in sevgili atı Düldül'ün amca kızının teyze oğlu junior Düldül de oradaydı. Yelesini hafif arkaya savurup söze girdi:

-Bakın benim büyük ulu dedem, Red Kit'in mesai arkadaşıymış. Daltonlar ne zaman hırsızlık yapsa tepelerine binermiş. Ama şimdi düşünüyorum da iyi ki bu zamanda yaşamıyor. Hangi bir Dalton'la başa çıkacaktı? Emin olun şimdiki hırsızlar hem Red Kit'i hem de dedemi tutuklardı.

Hüdhüd yukarıdan söze girdi:

-Ama bazı saf hırsızlar var her yeri Türkiye sınıp yurtdışına falan çıkıyor. Sonra doğru kodes. Kral kendini parçalıyor kurtaramıyor. Bakan heyetle kurtarmaya gidiyor çıkaramıyor.

Aslan:

-Yani inanamıyorum olanlara. Türkiye'yi Uzan'lar idare etse daha iyiydi ya! Sadece bir aile götürürdü! Şimdi yüzlercesi. Başında takke, dilinde aşır... Götür babam götür. Üstüne üstlük bir de analarına küfret! Töbe töbe.

Junior Düldül:

-Yok yok, inanılır gibi değil. Hırsızların en sefa- lı olduğu zamandayız. Kral onlardan artık vergi de almıyormuş. Eski vergilerini de sıfırlamış.

Kara Karga pat diye atıldı:

-Bi ısırık peynir yüzünden hırsız ilan edilmiş- tim. Ben melek kaldım arkadaş ya! Ama ne de- miş atalarımız: 'Eşeği ahıra bekçi eden, ahır- daki gürültüden şikâyet etmez.'

**YA SEN ZATEN KRALSIN PADIŞAHSIN
HER Bİ ŞEYSİN**

Ayı Yogi:

-Kralım izniniz olursa ben de birkaç kelam edeyim. Ülke bitti. Bakın ben tr724'ün ekono- mi yazılarını kaçırmam. Ekonomi bitmiş. Hu- kuk bitmiş. Yüz binlerce masum hapiste tut- sak. Türkiye dünya'ya rezil oldu. Ama kralın tek gündemi, tek derdi 'başkan' olmak. Ya arka- daş, ne dedin yapmadılar da bir 'başkan' ola-

-Özür dilerim. Ağzımdan kaç- tı. Bu insanlar bizim de üslu- bumuzu bozdu.

cağım diye ülkeye dayatıyorsun. Etrafında bir tane adam yok ki 'Yahu zaten başkansın za- ten padişahsın, kralısın her bir şeysin' diyen. Derdin ne senin? diyen...

Aslan:

-Yani etrafındakiler süzme öküz mü demek is- tiyorsun?

Ayı Yogi:

-Evet ya, düpedüz öküz.

Gölgede yan yatmış öküz hafif gerinerek:

-Şimdi olmadı ama Yogi kardeş. Benim bin yıllık sülalemde böylesi yok. Soyumu rencide ediyorsunuz.

Ayı Yogi:

-Özür dilerim. Ağzımdan kaçtı. Bu insanlar bi- zim de üslubumuzu bozdu.

AĞACA AYAĞI SIKIŞAN KEDİ

Aslan:

-Yahu içinizde bu insanlardan hiç mi memnun olan yok?

Güney kutbundan bir Penguen toplantıya te- lefonla katılır: (Birkaç cızırtıdan sonra)

-Evet, evet ben insanlardan çok memnunum. Kaç yıldır Türk medyası bana merak saldı. Çok mutluyum. Hukuk askıya alınınca, hâkimler özgürce karar verdiğinde CNN Türk, NTV, Ha- bertürk hemen benim bantları dayıyorlar. Biz de sülalece ekranda bir o yana bir bu yana kı- rıtıyoruz. Fazla bir atraksiyonumuz yok ama olsun.

Bizlere bir duyarlılar bir duyarlılar ki sorma- yın. Biz Antartika'da Türkiye'deki haberle- ri sansürlü izliyoruz. Güneydoğu'da şehirleri bombalarla dümdüz oluyor. Yüzlerce sivil, ka-

dın ve çocuk ölüyor. Ama Türkiye'nin haberi olmadı. Türk kanalları ağaca ayağı sıkışmış bir kedinin itfaiye ile kurtarılışını yarım saat haber yapıyor. İnsan ölümleri, askerlerin diri diri yakılması altyazı bile değil.

Aslan:

-Evet, son dediğini ben de duydum. Hatta görüntülere baktım. İki gün kendime gelemedim. Canlı canlı askerleri yakıyorlar.

Kartal öfkeli bir sesle: Daha ötesini söyleyeyim. Yakan haydutları vaktiyle Türkiye'de yakalamışlar. Ama biliyorsunuz cemaatten olmayan hiç kimse hapse atılmıyor ya. Hemen salmışlar. Ya hanginiz demin doğru bir laf etmişti. Bu yargı camiası gerçekten çok cibilliyetsizmiş.

EŞEKTEN ROL MODEL

Eşek ayrı bir alemdeydi, dişlerini göstererek: Ben de, ben de insanlardan memnunum!

Aslan:

-Niye ki?

Eşek:

-Valla ben artık onların rol modeliyim. Taklit eden edene... Ne kadar ben, o kadar büyük koltuk...

Aslan:

-Of ya of ya, havalara bak! Katıra 'baban kim' demişler, 'dayım attır' demiş. Sen de adam oldun!

Aslan, toplantıda bile tesbih çeken Arı'ya döndü:

-Arı kardeş sen Kur'an'da geçiyorsun ne diyorsun bu olanlara?

Arı:

-Yahu arkadaşlar şu insanlar hakkında konuşup zamanınızı zayi etmeyin. İşinize bakın, daha çok çalışın, zikrinizi yapın, fikrinizi yapın. Zaten Allah onların belasını vermiş ki iyilik yapan insanlara ilişiyorlar. Başka belaya ne ihtiyaç?

Köpek:

-Benim büyük büyük dedem Kıtmir de Kur'an'da geçiyor. O kadar hikmet sahibi değilim ama Arı kardeş doğru diyor. İyiliklere düşman olmak bela olarak kâfi.

MELEKLER BİRBİRİYLE YARIŞIYOR

Junior Düldül:

-Olmaz arkadaş! Ben dünyada da belalarını bulmalarını bekliyorum.

Hüdhüd Kuşu dayanamaz, yukarıdan:

-Eee kader, senin keyfine göre gelsin belalarını versin öyle mi? Senin derdin hevesini tatmin. Zulmedenlerin helak zamanını Allah takdir eder. Sizin hevesleriniz değil!

Aslan:

-Ama benim asıl korkum bunların yüzünden Allah bizi de yerin dibine batıracak.

Hüdhüd Kuşu:

-Yok yok! -Hz. Süleyman duymasın- Ben geceleri çok çok gezerim. Bazı insanlar öyle güzel dua ediyor ki! Hele hapistekiler... Yanlış anlamayın ama ben iyi ki hapse düştüler diyorum. Bu ettikleri dualar o kadar kıymetli ki melekler göklere ulaştırmak için birbiriyle yarışıyor. Başlarına tüm semalardan nurlar yağıyor. Dışarıda kalanlar içeridekiler nelere erişiyor görse onlar da hapis yatalım diye yarışır.

Aslan:

-Ama çok çektiler dolmadı mı çileleri?

Hüdhüd:

-Allah, o mahkumlara kendi annelerinden daha merhametlidir. İçeride tutuyorsa sevdiğindendir. Sevdiği insanların varacağı en üst noktaya ulaşmasını, sevmediklerinin de ineceği en alt noktaya düşmesini takdir buyurmuş demek ki. Merak etmeyin o yüzden kurunun yanında yaş inşallah yanmayacak.

ALLAH İZİN VERSİN DALACAM BUNLARA

Sessiz sessiz oturup kısık sesle zikreden Güvercin söze girdi:

-Müsaadenizle ben de konuşayım. Benim asa-
letim vakti zamanında Sevr'de yaptığım kud-
si bekçilikten gelir. O gün bugün barışın sem-
bolüyüm. Benim minik bir tavsiyem var: **'Sen
Güvercin ol, barış ol ki, düşmanını Allah hal-
letsin'**.

Kartal:

- Ne güvercini, ne barışı ya! Allah izin versin
dalacam bunların yedi ceddine!

Hüdhüd Kuşu, Kartala tuhaf bir tebessümle bakıp sözüne devam etti:

-Evet, güvercinin bu sözünü herkes keşke not
alsa. Ben fazla konuşmayayım. Kur'an beni
konuşturmuş zaten. Bakın ne demişim: **"An-
laşılan, şeytan yaptıkları bu kötü işleri ken-
dilerine güzel göstermiş ve onları yoldan çı-
karmış, bu yüzden de hak yolu bulamıyor-
lar."** (Neml, 24) Yani biz barış peşinde koşa-
lım. Gerisi Allah'a ait.

BUGÜN MÜ DESEM YARIN MI DESEM...

**Karanlık basıyordu. Aslan yelelerini az karış-
tırdı:**

- Neyse ben size bir insan fıkrası anlatayım da
toplantıyı bitirelim.

Bütün hayvanlar dikkatle Aslan'a döndü.

- Eşeğin biri bir rüya görmüş. (Uykulayan Eşek,
adını duyunca dişleri dışarıda dinlemeye baş-
ladı.) Rüyasını ormanın bilge Aslan'ına anlat-
maya gitmiş:

- Aslan dede, rüyamda ÖTV'siz bir vasıta gör-
düm. Gemi mi desem, gemicik mi desem, yat
mı desem?

- Biraz ilerisinde bir ev gördüm. Yalı mı de-
sem, konak mı desem, Saray mı desem? (As-
lan dede her şeyi 3 kere tekrarlamasına sinir-
lenmeye başlar.)

- İleride bir ormanlık gördüm. Kupon arazi mi
desem, AVM mi desem, rezidans mı desem...

Aslan dede, kafasını bilgiç bilgiç sallar, başla-
mayan rüyayı tabir eder:

- Allah sizin hepinizin belanızı verecek ama
bugün mü desem, yarın mı desem, öbür gün
mü desem!

(Eski bir hikayenin güncel versiyonu)

**'Sen Güvercin ol, barış ol ki,
düşmanını Allah halletsin'.**

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

© Fotoğraflar: AFP

FUTBOLDA TESADÜFÎ ŞAMPİYONLUK DEVİRİ TARİH OLDU

Avrupa'nın önde gelen liglerine yakından baktığımızda şampiyonluğun birkaç takımın tekelinde olduğunu görüyoruz. Son zamanda, Almanya'da Bayern Münih ve Fransa'da Paris Saint Germain (PSG) artarda 4 yıl, İtalya'da Juventus 5 yıl, İspanya'da Barcelona 3 yıl şampiyon oldu. İspanya'da şampiyonluk Real Madrid-Barcelona arasında gidip gelirken, son yıllarda bu düzeni bir kez Atletico Madrid bozabildi. İngiltere Premier Lig'de geçen yıl Leicester City 132 yıllık tarihinde ilk kez şampiyon olurken, bu yıl şampiyonluk yarışı yine bildik takımlar arasında geçmeye başladı. Ferguson sonrası, Manchester United şampiyonluk rotasından uzaklaşırken Arap ve Rus sermayesini arkasına alan Manchester City ve Chelsea şampiyonluğun favorisi. Belçika'da Anderlecht ve Club Brugge, Hollanda'da Ajax ve PSV, Portekiz'de FC Porto ve Benfica şampiyonluğu tekeline alan kulüpler.

Türkiye Süper Ligi'nde de benzer durum var. Şampiyonluğu Anadolu'ya taşıyan Trabzonspor son şampiyonluğu 33 yıl önce yaşarken, bu sürede şampiyonluk İstanbul dışına sadece bir kez Bursaspor'la çıktı. Çünkü futbol artık yerel liglerde

sürpriz şampiyonların çıkmasına izin vermeyen bir yapıya büründü. Dev takımlar yaptıkları yatırımlar ve transferlerle şampiyonluğu şansa bırakmıyorlar. Bu sadece yerel ligler için geçerli değil. Avrupa kupalarında da benzer durum söz konusu. UEFA Şampiyonlar Ligi'ni bırakan sıradan bir ülkenin şampiyonunun kazanmasını, Fransa'nın devi PSG ve İtalya Serie A'nın tartışmasız hâkimi Juventus bile kazanamıyor. UEFA Avrupa Ligi, yine önde gelen ülkelerin takımının tekeline girdi. Artık futbolda kurulu bir düzen oluştu.

NOTTINGHAM FOREST YİNE ŞAMPİYONLAR LİĞİ KAZANABİLİR Mİ?

Son yıllarda Avrupa'da kupa kazanan takımlara baktığımızda İngiltere, Almanya, İspanya ve İtalya'dan olduğunu görüyoruz. Şampiyonlar Ligi'nin son 10 yılında 5 kez

İspanyollar, 2 şer kez İtalyan ve İngilizler ve bir kez de Almanlar sevindi. Şampiyonlar Ligi ismiyle 1992-93 sezonundan bu yana kurumsallaşan turnuvayı da çoğunlukla bu ülkelerin takımları kazandı. Seriyi 1993'te Fransa'dan Marsilya, 1995'te Hollanda'dan Ajax ve 2004'te Portekiz'den Porto bozabildi. Avrupa'nın 1 numaralı kupasını

İngiltere Premier Lig'de geçen yıl Leicester City 132 yıllık tarihinde ilk kez şampiyon olurken, bu yıl şampiyonluk yarışı yine bildik takımlar arasında geçmeye başladı.

bugün artık giderek sıradan bir takım hüviyetine bürünen Steaua Bükreş, Benfica, Kızılyıldız, Aston Villa, Nottingham Forest ve Celtic gibi takımların kazanması neredeyse imkânsız.

Bırakın bu takımları 4 kez Avrupa'nın 1 numaralı kupasını kazanan Hollanda'nın güçlü temsilcisi Ajax'ın kupada yarı final seviyesine çıkması artık hayal. Ajax'ın 1995'te kupayı kazanmasında uzun yıllar Avrupa futboluna damga vuran Rijkaard, Seedorf, Davids, Litmanen, De Boer kardeşler, Kluyvert ve Bergkamp'ın varlığı etkiliydi. Keza, Porto'nun 2004'te kazandığı kupada Jose Mourinho faktörü başrol oynadı. Mourinho, aynı başarıyı 2010'da İnter'le tekrarladı. Mourinho'nun ayrılmasıyla hem FC Porto hem de İnter, Şampiyonlar Ligi'nde sıradan takımlara dönüştü. Hatta İnter, bırakın şampiyonlar Ligi'ni kazanmayı Serie A'da da zirveye hasret kaldı.

UEFA KUPASI'NDA DOĞU AVRUPA DAMGASI

UEFA Kupası'nda durum farklı değil. Galatasaray, Feyenoord, Göteborg, Anderlecht, Parma, Schalke 04 gibi takımların da Avrupa'nın 2. numaralı kupasını kazanması artık tarih oldu. UEFA Kupası'nda bariz İspanyol takımlarının üstünlüğünü görüyoruz. Özellikle Sevilla tek başına kupaya ambargo koymuş durumda. Güçlü Rus işadamları desteğini arkasına alan Zenit ve CSKA Moskova takımları da kupayı kazanmayı başarırken, yine Rinat Ahmedov'un para gücünü, Lucescu'nun tecrübesiyle birleştiren Shakhtar Donetsk kupayı kazanan takım oldu.

Avrupa'da kupa kazanmak için artık takımların önünde iki seçenek var; güçlü sermaye desteği veya güçlü bir lig. Güçlü sermaye desteğiyle Rus ve Ukrayna takımları başarıya ulaşıyor. Hemen belirtelim bu takımlar sermaye desteğine rağmen kendilerinden hem sermaye hem de kadro olarak çok güçlü olan İngiliz, İspanyol ve Alman takımlarıyla Şampiyonlar Ligi'nde tartıya çıkıp, kupaya uzanamıyor.

SERMAYEN KADAR BAŞARILISIN

İngiltere ve İspanya ligi hem güçlü teknik altyapıya hem de güçlü sermayeye sahip. Özellikle İngiliz kulüpleri, zengin işadamlarının desteğiyle istediği oyuncuyu rahatlıkla transfer ediyor. La Liga'da ise yayın gelirinden aslan payını (yüzde 50) alan Barcelona ve Real Madrid büyük taraftar desteğiyle ekonomik gücünü saha başarısına rahatlıkla dönüştürüyor. Keza Almanya'dan Bayern Münih, İtalya'dan Juventus hem para hem de oyuncu kalitesiyle Avrupa'da zirveye oynuyor.

Bu dört ülke takımları arasına Arap sermayesini ardına alan Fransa'nın PSG takımı girerken, lig kalitesinin düştüğü Hollanda, İskoçya ve Belçika takımlarını Avrupa zirvesinde görmek artık imkânsız gibi. Şampiyonlar Ligi ve UEFA Avrupa Ligi kupaları bu düzen değişmediği sürece İspanyol, Alman ve İngiliz takımları arasında paylaşılmaya devam edecek. Arada Mourinho ve Lucescu karatında yeni teknik adamlar çıkarsa, kupa bu ülkeler dışına belki çıkabilir.

Bu dört ülke takımları arasına Arap sermayesini ardına alan Fransa'nın PSG takımı girerken, lig kalitesinin düştüğü Hollanda, İskoçya ve Belçika takımlarını Avrupa zirvesinde görmek artık imkânsız gibi.

NOSTALJİYİ SANATA DÖNÜŞTÜRDÜ

HASAN CÜCÜK

İsveçli tasarımcı Ulla-Stina Wikander, Göteborg'da bir bitpazarını gezerken dikkatini nakış nakış işlenmiş kanaviçeler çeker. El emeği göz nuru ile yapılan kaneviçelerin bitpazarına düşmesine üzülen Ulla-Stina Wikander, bu sanatın yok olup gitmesine gönlü razı olmaz. Bitpazarında gördüğü kaneviçeleri satın alan Wikander, bu sanat eserlerini nasıl değerlendireceği uzun süre düşünür. Sonunda kanaviçeler gibi hayatımızdan çıkıp giden 1970'li yıllarda kullandığımız eşyaları topladığı kanaviçelerle kaplayıp, yeni bir sanat harikası ortaya çıkarır.

Biraz hafızamızı zorlayıp teknoloji hayatımızı esir almadan önce kullandığımız eşyaları hatırlamaya çalışalım. Cep telefonlarının henüz hayatımıza girmediği yıllarda çevirmeli ev telefonları, CD'lerin olmadığı yıllarda kasetler ve kasetçalarlar, radyolar, daktilo, dikiş makineleri ve daha birçok eşya bugün hayatımızda yer işgal etmiyor. Bu eşyalar yeni nesil için tarih öncesinde kalmış muamelesi görüyor. Akıllı cep telefonu ve internet olmasa hayatı yaşanmaz olarak görenlerin sayısı artık çoğunlukta bulunuyor.

İsveçli tasarımcı Wikander, bitpazarından 10 yıl önce başladığı kanaviçe toplama işini 2012'den itibaren sanata dönüştürmeye başlar. 1957 doğumlu Wikander, 1970'li yıllarda hayatımızın değişmez eşyalarını birer birer topladığı kanaviçelerle kaplamaya başlar. Büyük emeklerle yapılan kanaviçelerin eşyaları kaplarken araya gitmemesi için ince eleyip, sık dokur. Her eşyaya gidecek uygun renk ve motifte kanaviçeleri titizlikle seçer. Tasarımcı olduğu için eşyaları kanaviçelerle kaplarken, eline iğnesini alıp unutulmuş bu sanatı yeniden hayata geçirir.

Wikander'in 'fakir sanatı' olarak tanımladığı eski eşyaları kanaviçe ile kaplaması beklediğinin üzerinde bir ilgi görür. Sanatını Göteborg'da sergilemeye başlayan Wikander, birçok başka sanat galerisinden teklif alır. Kısa sürede tanınan bir isim olan Wikander, sergiyi gezenlerin gördükleri eşyalar sayesinde çocukluğuna doğru bir yolculuk yaptığını söylüyor. Gördüğü ilgiden dolayı dizayn firmasını kurarak, kapladığı eski eşyaları satışa sunar. Özellikle çantalar büyük ilgi görür. Paranın cazibesine kapılmayan İsveçli tasarımcı, sanatından taviz vermez.

KÜNYE

Genel Yayın Yönetmeni
Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

Haber Direktörü
Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

Yayın Koordinatörü
Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

Yazışleri Müdürü
Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com
Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

Tasarım
Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com
Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

Sosyal Medya Editörü
Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İmtiyaz Sahibi Temsilcisi ve Hukuk Danışmanı
Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

Reklam | info@Tr724.com
E-gazete | Egazete@Tr724.com